

Mál nr. 404/2020**M og
V vegna landbúnaðartryggingar A****Ágreiningur um sök vörsluaðila þegar ekið var á hross á Laugarvatnsvegi hinn 10.11.2020.****Gögn.**

Málskot mótttekið 30.11.2020 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 14.12.2020.

Málsatvik.

Hinn 10.nóvember 2020 varð tjón á bifreið í eigu M þegar henni var ekið á hross sem hljóp fyrir bifreiðina á Laugarvatnsvegi. Í skýrslu Aðstoðar og öryggis, sem gerð var um atvikið, er haft eftir A, eiganda hestsins, að hesturinn hafi verið á girtu svæði og allar girðingar heilar og því teldi hann hestinn hafa sloppið gegnum rimlahlið inn á veginn. Bifreið M er óökuhæf eftir atvikið og krefst hún bóta úr ábyrgðartryggingu bænda sem sé innifalin í landbúnaðartryggingu A enda sé lausaganga hesta ekki leyfð á veginum og miðað við frásögn A hafi hesturinn sloppið yfir grindagirðingu.

Í bréfi sínu til nefndarinnar rekur V að lausaganga búfjár sé ekki bönnuð á slyssað. Í 50. gr. vegalaga nr. 80/2007 sé gert ráð fyrir því að lausaganga sé bönnuð á stofnvegum og tengivegum ef girt er báðum megin vegar og lokað fyrir ágangi búfjár t.d. með ristarhliði. Svo hafi ekki verið háttáð í þessu tilviki og sé lausaganga búfjár utan þéttbýlis heimil í Bláskógabyggð. Verði það að hesturinn hafi gengið laus við veginn því ekki metið eiganda hans til sakar. Jafnvel þó lausaganga búfjár væri óheimil á umræddu svæði þyrfti eftir sem áður að sýna fram á saknæma háttsemi eiganda við vörslur hrossins, enda taki ábyrgðartrygging A til skaðabótaábyrgðar á tjóni sem valdið er með saknæmum og ólögnum hætti. Engin gögn liggja fyrir er sýni fram á að A hafi sýnt af sér saknæma vanrækslu eða að girðingar, hlið eða ristarhlið þar sem hesturinn var hafi verið vanbúin. Hafi M því ekki tekist að sýna fram á að skilyrði bótaskyldu úr vátryggingunni séu til staðar og er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Í skilmálum ábyrgðartryggingar bænda, sem er hluti landbúnaðartryggingar, kemur fram að hlutverk hennar sé að greiða skaðabætur fyrir vátrygðan ef hann hefur bakað sér skaðabótaábyrgð á grundvelli sakarreglunnar, en samkvæmt henni er það skilyrði tjóni hafi verið valdið með saknæmum og ólögnum hætti. Í málskoti byggir M á því að lausaganga búfjár sé bönnuð á umræddu svæði. Ákvæði 50. gr. vegalaga felur í sér að lausaganga búfjár á stofnvegum og tengivegum telst bönnuð þar sem girt er báðum megin og lokað er fyrir ágang búfjár, t.d. með ristarhliði og þurfa bæði þessi skilyrði að vera uppfyllt. Eins og málum háttar hér hefur ekki verið sýnt fram á að svo sé og því ósannað að lausaganga búfjár sé bönnuð þar sem umrætt atvik átti sér stað, og þá liggur ekki fyrir að sveitarfélagið hafi nýtt sér heimild til að takmarka lausagöngu búfjár í dreifbýli. Jafnvel þó svo væri þyrfti að sýna fram á að A hefði sýnt af sér saknæma háttsemi við vörslur hrossins. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni er ekki sýnt fram á að eigandi umrædds hross hafi sýnt af sér gáleysi við vörslur þess, enda liggur ekkert fyrir um t.a.m. vanbúnað girðingar. Verða því skilyrði skaðabótaábyrgðar samkvæmt framansögðu ekki talin uppfyllt og er óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr landbúnaðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 12. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.